

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Mikroelektronika, spol. s r. o.**, se sídlem Dráby 849, Vysoké Mýto, zastoupený Mgr. Petrem Švadlenou, advokátem se sídlem Velké náměstí 19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti: **Dopravní podnik měst Chomutova a Jirkova, a. s.**, se sídlem Školní 6, Chomutov, zastoupený JUDr. Jaroslavem Polanským, advokátem se sídlem Revoluční 15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a osoby zúčastněné proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2012, č. j. 62 Af 73/2010 - 122,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2012, č. j. 62 Af 73/2010 - 122, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 5. 2012, č. j. 62 Af 73/2010 - 122, zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „stěžovatel a“) ze dne 23. 9. 2010, č. j. ÚOHS-R52/2010/VZ-14311/2010/310/PMo, kterým byl zamítnut rozklad žalobce (dále jen „účastník řízení“) a potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) ze dne 7. 4. 2010, č. j. ÚOHS-S46/2010/VZ-3756/2010/510/MOn., ve věci přezkoumání úkonů zadavatele Dopravního podniku měst Chomutova a Jirkova a.s. (dále jen „stěžovatel b“) učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „Dodávka a zavedení odbavovacího systému MHD a VLD“, kterým Úřad zastavil správní řízení ve věci návrhu účastníka řízení, který se týkal podmínek zadání veřejné zakázky.

Krajský soud uvedl, že nelze souhlasit s účastníkem řízení, že subkritéria stanovená v zadávací dokumentaci pro „Výstupy a statistiky“ byla tzv. kvantitativní (tj. pokud

uchazeč subkritérium splní, obdrží plný počet bodů), ale naopak se jednalo o subkritéria tzv. kvalitativní (tj. že 100 bodů obdrží ten uchazeč, který příslušné subkritérium splní nejlépe). Jak již uvedl Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 14. 5. 2007, č. j. 31 Ca 166/2005 - 125, požadavek transparentnosti není splněn, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahuje jen počty bodů, které jednotliví uchazeči obdrželi v jednotlivých dílčích kritériích. V příloze č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek jsou pak uvedeny počty bodů, které jednotliví uchazeči obdrželi v jednotlivých subkritériích. V příloze č. 1 je pak uveden přehled a porovnání jednotlivých výhod a nevýhod řešení obou uchazečů, který je rozdělen do šesti skupin, z nichž skupina poslední navíc není vůbec předmětem hodnocení. Názvy těchto skupin přitom nekorespondují ani s kapitolami, do nichž jsou subkritéria v zadávací dokumentaci rozdělena.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek absentuje slovní odůvodnění bodového ohodnocení jednotlivých subkritérií, neboť slovní hodnocení v příloze č. 1 se nevztahuje k jednotlivým subkritériím, kterých je 35, ani ke kapitolám, kterých je 9, ale ke skupinám vytvořeným hodnotící komisí, kterých je 6. Z uvedeného hodnocení nelze shledat, proč hodnotící komise udělila jednotlivým uchazečům za konkrétní subkritéria bodové ohodnocení, a to ani tehdy, pokud by krajský soud vyšel z výhod a nevýhod obsažených v příloze č. 1. U některých subkritérií nelze vůbec zjistit, do které skupiny, nebo skupin, náleží. Navíc i u těch subkritérií, u nichž je to zřejmé, nelze dovodit, proč jim hodnotící komise udělila bodové ohodnocení, např. skupina „Vypovídající schopnost výstupů“ na str. 2 přílohy č. 1. Do této skupiny lze podle krajského soudu zařadit např. subkritérium „Výkaz nejetych a duplicitně jetých spojů“ či „Výkaz pro Ministerstvo dopravy“. Každé z uvedených subkritérií má přitom jiné bodové ohodnocení přesto, že slovní popis zmíněné skupiny je shodný. V příloze č. 1 je tak uvedeno pouze shrnutí některých sledovaných parametrů bez přímé souvislosti na jednotlivá subkritéria. Postup hodnotící komise při hodnocení tohoto dílčího kritéria, resp. jednotlivých subkritérií, je tak nekontrolovatelným a nečitelným, a tedy netransparentním a rozporným s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách. Pokud stěžovatel b) dospěl k opačnému závěru, jedná se o závěr nezákonný. Jestliže bylo hodnocení jednotlivých subkritérií dílčího hodnotícího kritéria „Výstupy a statistika“ shledáno netransparentním, neboť není zřejmé, na základě čeho hodnotící komise přidělovala jednotlivých konkrétním subkritériím bodové ohodnocení, nezabýval se již krajský soud námitkou, že hodnotící komise upřednostnila řešení, které bylo nezávislé na stávajícím operačním systému zadavatele.

Proti rozsudku krajského soudu podal v zákonné lhůtě kasační stížnost stěžovatel a), a to z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve které namítal, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek je jedním ze stěžejních dokladů pro provádění jeho přezkumné činnosti s tím, že stěžovatel a) ve své rozhodovací praxi klade velký důraz na dostatečnost jejího odůvodnění. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá, že předmětné nabídky byly v kritériu hodnocení „Výstupy a statistika“ hodnoceny stejným způsobem, a to výlučně podle předem stanovených subkritérií oznámených v zadávací dokumentaci. V příloze č. 1 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek hodnotící komise

pokračování

zpracovala přehled a porovnání výhod a nevýhod řešení předložených oběma uchazeči, která souvisejí se subkritérii hodnocení v rámci kritéria „Výstupy a statistika“. Hodnotící komise podle tohoto porovnání nabídek přidělovala v jednotlivých subkritériích příslušné bodové ohodnocení, které je uvedeno v příloze č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Z této přílohy je evidentní, že hodnotící komise hodnotila podle předem stanovených hodnotících subkritérií i to, jaké bodové ohodnocení bylo konkrétní nabídce v konkrétním subkritérii přiděleno. Z porovnání řešení lze zjistit, z jakého důvodu byla konkrétní nabídka hodnocena lépe či hůře oproti nabídce druhé. Stěžovatel a) má za to, že hodnotící komise postupovala transparentním způsobem. V příloze č. 1 jsou v dostatečném rozsahu hodnocena všechna subkritéria stanovená v zadávacích podmínkách. Úvahy, kterými se členové hodnotící komise zabývali, byly podrobným způsobem zachyceny v protokolu z jednání hodnotící komise. Stěžovatel v rámci řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí z uvedeného protokolu (včetně jeho příloh) vycházel a na základě učiněných skutkových zjištění vydal napadené rozhodnutí. Naopak krajský soud k protokolu nepřihlížel, a to přesto, že obsahoval podrobné hodnocení předmětných subkritérií. Stěžovatel a) má za to, že jednotliví uchazeči měli možnost ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zjistit souhrnné hodnocení, tedy hodnocení celé hodnotící komise, a to ve všech hodnotících kritériích či subkritériích a rovněž souhrn všech aspektů rozhodujících pro přidělení bodového hodnocení hodnotící komisí. Stěžovatel a) připustil, že pro naprostou formální bezvadnost zprávy o posouzení a hodnocení nabídek by bylo vhodnější uvést slovní hodnocení jednotlivých subkritérií podle členění tak, jak bylo prováděno přidělování jednotlivých bodů. I z takového sumarizovaného hodnocení je možné dovodit příslušné pozitivní a negativní stránky nabízených řešení a tím i důvody, které hodnotící komisi vedly k přidělení předmětného bodového ohodnocení. Ze souhrnu informací obsažených v dokumentech zpráva o posouzení a hodnocení nabídek a protokol z jednání komise je však zřejmé, že stěžovatel b) postupoval transparentním způsobem. V těchto dokumentech je totiž explicitně uvedeno, z jakých důvodů byla nabídka vybraného uchazeče vyhodnocena jako nejvhodnější. Na zadavatele veřejných zakázek nelze klást nepřiměřeně přísné požadavky, resp. požadavky hraničící s přepjatým formalismem. Stěžovatel a) dále namítal, že v odůvodnění napadeného rozsudku absentují úvahy vztahující se k důsledkům tvrzeného porušení ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, tedy úvahy, zda stěžovatel b) podstatně ovlivnil, nebo mohl ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. I kdyby se stěžovatel b) dopustil pochybení deklarovaného krajským soudem v napadeném rozsudku, nemohlo by v jeho důsledku dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Proto stěžovatel a) navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Proti rozsudku krajského soudu podal v zákonné lhůtě kasační stížnost také stěžovatel b) z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., v níž namítal, že jeho postup byl dostatečně transparentní. Provedl pečlivé hodnocení jednotlivých subkritérií, kdy byly zvažovány výhody a nevýhody předkládaného řešení a důkladné hodnocení vyústilo v přidělení bodů od jednotlivých členů hodnotící komise a k výslednému hodnocení. Úvahy, kterými se členové hodnotící komise zabývali ve dnech 16. - 18. 12. 2009, byly podrobně zaznamenány v protokolu ze dne 18. 12. 2009. Příloha č. II tohoto protokolu s názvem Hodnocení jednotlivých členů komise Subkritéria hodnocení - „Výstupy a statistika“ (dále jen „příloha protokolu“) obsahuje hodnocení pro všechna

subkritéria. Hodnocení zaznamenaná v příloze protokolu pak byla shrnuta a sumarizovaná v příloze č. 1 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, z něhož vyplývá, z jakých důvodů bylo účastníku řízení přiděleno méně bodů než vítěznému uchazeči. Pokud krajský soud odkázal na subkritéria „Výkaz nejetých a duplicitně jetých spojů“ či „Výkaz pro Ministerstvo dopravy“, jsou tato podrobně zhodnocena v příloze protokolu. Tento protokol byl předložen stěžovateli a), který na něj také ve svém rozhodnutí odkazoval. Naopak v napadeném rozhodnutí se krajský soud obsahem tohoto protokolu vůbec nezabýval. Účelem zákona o veřejných zakázkách není vytvořit ze zadávacího řízení nepřiměřeně formalistický proces, kterému lze v praxi ve všech případech jen stěží vyhovět, ale zaručit základní úroveň ochrany oprávněných zájmů všech uchazečů a transparentnost výběru nejlepší nabídky. Drobná formální pochybení pak lze tolerovat, pokud systematicky nebo úmyslně nenarušují tyto základní principy. Stěžovatel b) v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2006, č. j. 2 Afs 136/2005 – 66. Některé z požadavků krajského soudu jdou výrazně nad rámec výslovných zákonných požadavků a zásady transparentnosti. Jedná se především o požadavek uvést slovní hodnocení subkritérií podle členění, jak bylo prováděno i přidělování jednotlivých bodů. Ze stejných důvodů je také nedůvodný odkaz krajského soudu na judikaturu týkající se špatné kontrolovatelnosti zadávacího řízení. Krajský soud neuvedl žádné úvahy ohledně důsledků tvrzeného porušení ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, a to především v souvislosti s otázkou, zda stěžovatel b) svým postupem podstatně ovlivnil, nebo mohl ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky. K porušení citovaného ustanovení nedošlo, a i kdyby se stěžovatel b) dopustil vytýkaného pochybení, nemohl jím podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Účastník řízení ve vyjádření ke kasačním stížnostem uvedl, že předmětem sporu byl obsah zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, která by měla splňovat požadavky podle ust. § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách. Zákon požaduje, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek měla stanovené obsahové náležitosti, z nichž by byl patrný postup zadavatele při hodnocení nabídek podle stanovených hodnotících kritérií, zejména zda zadavatel postupoval transparentně a nediskriminačně. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek je dokument, do kterého může nahlédnout jakýkoli uchazeč. Proto by měla být natolik podrobná, určitá a srozumitelná, aby pokud možno nebylo pochyb o skutečném postupu zadavatele při hodnocení jednotlivých nabídek. Uchazeč by měl být schopen ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zjistit, jak byla jeho nabídka v jednotlivých kritériích hodnocena a proč tedy byla hodnocena celkově na tom kterém pořadí. I pokud by tedy úvahy hodnotitelů byly zachyceny v jiných dokumentech tvořících dokumentaci veřejné zakázky, nic to nemění na skutečnosti, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek nesplňuje zákonné požadavky. Zejména z ní není dostatečně zřejmé, proč bylo nabídce účastníka řízení přiděleno v tom kterém konkrétním subkritériu právě tolik bodů. Mezi slovním hodnocením uvedeným v příloze č. 1 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a číselným ohodnocením jednotlivých subkritérií uvedeným v příloze č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není souvislost, aby bylo možné ze slovního hodnocení vyvodit přidělení konkrétního počtu bodů v konkrétním subkritériu. Hodnotící komise v rámci slovního hodnocení sice možná hodnotila nabídky obou uchazečů (popsala výhody obou nabídek), ale nehodnotila je podle stanovených subkritérií, což je zcela v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách. Účastník řízení přizpůsobil subkritériím jak nabídku, tak

pokračování

i prezentaci svého technického řešení. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek se však nedozvěděl, proč bylo jeho nabídce přiděleno nižší bodové ohodnocení, resp. proč byla v jednotlivých subkritériích posouzena jako méně výhodná než nabídka vybraného uchazeče. Z přílohy č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek mohl zjistit izolovaně počet bodů, které jeho nabídka obdržela v konkrétních subkritériích, a z přílohy č. 1 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek mohl opět izolovaně zjistit, jaké skutečnosti byly pro hodnotící komisi rozhodující. Mezi údaji v příloze č. 1 a č. 2 zprávy o posouzení a hodnocení nabídek chybí logická vazba, ze které by bylo zřejmé, z jakého důvodu v konkrétním kritériu obdržel méně bodů než nabídka vybraného uchazeče. Bez této logické vazby je provedené hodnocení nabídek nečitelné a nesrozumitelné. Důvody přidělení nižšího počtu bodů přitom musí respektovat kritéria, která jsou pro hodnotící komisi závazná a nepřekročitelná. I pokud by hodnotící komise při vlastním hodnocení nabídek zjistila, že by bylo pro zadavatele vhodné hodnotit nabídky i podle jiných skutečností, např. podle (ne)závislosti nového systému na stávajícím odbavovacím systému zadavatele, než jsou vymezeny v zadávací dokumentaci, není oprávněna překročit stanovený způsob hodnocení podle zadávací dokumentace. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2006, č. j. 2 Afs 136/2005 – 66, podle účastníka řízení na věc nedopadá, neboť nejde o takový nedostatek zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, který by bylo možno překlenout jinak. Vady ve slovním popisu přidělení bodů pro každé jednotlivé subkritérium však nelze žádným způsobem překlenout, protože jde o subjektivní myšlenkové postupy hodnotitelů, a nikoli objektivní a přezkoumatelné údaje. Účastník řízení je přesvědčen, a i z judikatury soudů lze dovodit, že na zadavatele jsou kladeny velmi vysoké nároky ohledně zpracování řádné a vypovídající zprávy o posouzení a hodnocení nabídek v případě, kdy jsou předmětem hodnocení kvalitativní kritéria. Nejde však o nároky nepřiměřeně formalistické. Pokud si zadavatel zvolí kvalitativní kritéria, musí je vyhodnotit a postup hodnocení zaznamenat takovým způsobem, aby bylo zřejmé, co a jak hodnotil a s jakým výsledkem a do takové míry podrobnosti, aby byl jeho postup srozumitelný a zpětně přezkoumatelný. Nebylo úkolem krajského soudu, aby posuzoval, zda možný nezákonný postup ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť tato úvaha přísluší stěžovateli a). Aby byl postup zadavatele nezákonný, postačí, byť i jen potenciálně, že mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze všech uvedených důvodů účastník řízení navrhl zamítnutí kasačních stížností.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnili stěžovatelé, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 4 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

V dané věci je mezi účastníky sporné, zda hodnocení podaných nabídek bylo zpracováno způsobem požadovaným zákonem o veřejných zakázkách. Jen tak je totiž možno přezkoumat, bylo-li hodnocení provedeno spravedlivým, nediskriminačním způsobem, čili zda byly hodnoceny jednotlivé nabídky podle předem stanovených kritérií (subkritérií) a bylo jim přiděleno bodové hodnocení odpovídající obsahu jednotlivých nabídek. Pokud by bylo zpracované hodnocení nepřezkoumatelné, např. v důsledku neúplného zachycení úvah či jejich logické rozpornosti, které hodnotící komisi vedly k přidělení počtu bodů jednotlivým nabídkám, bylo by takové hodnocení netransparentní (neprůhledné, nezjistitelné), a tudíž neodpovídající zásadě transparentnosti (§ 6 zákona o

veřejných zakázkách). Tato zásada může být porušena mimo jiné i tím, že výstup provedeného hodnocení komisí je nepřezkoumatelný.

Stěžovatelé shodně, přes obsáhlou stížní argumentaci, v podstatě namítají, že dílčí, podle jejich názoru formální, nedostatky zprávy lze překlenout tím, že další informace k hodnocení jednotlivých subkriterií hodnotící komisí lze nalézt v protokolu z jejího jednání. Tento protokol ve spojení se zprávou o posouzení a hodnocení nabídek odpovídá požadavkům zákona o veřejných zakázkách, resp. lze z nich seznat odůvodnění přidělení počtu bodů podaným nabídkám podle jednotlivých subkriterií.

Podle ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Podle ust. § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách pořídí o posouzení a hodnocení nabídek hodnotící komise písemnou zprávu, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny, spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, údaj o tom, jak byly nabídky hodnoceny v rámci jednotlivých hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Neprováděla-li hodnotící komise hodnocení nabídek podle § 79 odst. 6, zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje údaje související s hodnocením nabídky.

Podle obsahu správního spisu stěžovatel b) v zadávací dokumentaci k zakázce na dodávku a zavedení nového odbavovacího systému místní hromadné dopravy a veřejné linkové dopravy, založeného na využití bezkontaktních čipových karet stanovil, že nabídky budou hodnoceny podle následujících kritérií: výstupy a statistika 40 %, celková cena za zakázku 30 %, záruční doba 10 %, splnění servisních požadavků 10 %, smluvní pokuty 10 %. Ke kritériu „Výstupy a statistika“ stěžovatel b) v zadávací dokumentaci uvedl, že bude hodnoceno podle vyplněné přílohy č. 3 - požadavky na výstupy a statistiky. Uchazeč, který u příslušného subkritéria nabídne pro stěžovatele b) nejvýhodnější hodnotu, obdrží za takové subkritérium 100 bodů. Další hodnocené nabídky získávají bodovou hodnotu, která vznikne násobkem 100 a poměru hodnoty hodnocené nabídky k nejvhodnější nabídce. V příloze č. 3 „Požadavky na výstupy a statistiky“ stěžovatel b) specifikoval celkem 35 subkritérií, která jsou zařazena do devíti kapitol. Některé kapitoly obsahují jen jedno subkritérium, např. kapitola „Prezentace“, naopak jiné kapitoly jich obsahují více, např. „Požadavky na SW“, „Výstupy a statistika pro dopravu“. Každé subkritérium obsahuje řádek „Odpověď“ s kolonkami k zaškrtnutí „ano“ a „ne“. Uchazeči měli u každého subkritéria vyznačit, zda jejich řešení konkrétní požadavek splňuje či nikoliv). V dalším řádku byl prostor pro napsání komentáře k danému subkritériu s pokynem: „V komentářích může uchazeč uvést podrobnější informace nebo vysvětlení ke konkrétní podmínce, (např. jakým způsobem uchazeč naplňuje, přesahuje podmínku, nabídne lepší technické řešení apod.). Při hodnocení nabídek budou informace uvedené v komentáři podkladem pro hodnocení konkrétní podmínky.“ Podle zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ve vztahu ke kritériu „Výstupy a statistika“ účastník řízení obdržel 2382,70835 bodů, což je po přepočtení 70,42227 bodů, zatímco druhý uchazeč obdržel 3383,45836 bodů, což je po přepočtení 100 bodů. Součástí zprávy o posouzení a hodnocení

pokračování

nabídek je příloha č. 1, která obsahuje subjektivní hodnocení uděleného počtu bodů ke kritériu „Požadavky na výstupy a statistiky“. V této příloze je uveden přehled a porovnání jednotlivých výhod a nevýhod řešení obou uchazečů rozdělený do šesti skupin: „SW“, „Způsob zadávání sestav, Zadávání filtrů“, „Vypovídající schopnost výstupů“, „Jednoduché uživatelsky snadné zobrazování detailních sestav ze souhrnných dat /jeden zdroj dat/ formou postupného rozkladu“, „Export výsledků do externího SW“, „Ostatní nebylo předmětem hodnocení“. Součástí zprávy je dále příloha č. 2, která obsahuje bodové ohodnocení nabídek dle 35 subkritérií odpovídajících příloze č. 3 k zadávací dokumentaci. Protokol z jednání hodnotící komise nazvaný „Protokol – posouzení nabídek“ ze dne 18. 2. 2009 je podepsaný členy hodnotící komise a jeho součástí je příloha č. 2 „Hodnocení jednotlivých členů komise Sub-kritéria hodnocení „Výstupy a statistika“. Obsahem této přílohy je slovní hodnocení nabídky účastníka řízení a druhého uchazeče podle jednotlivých subkritérií odpovídajících příloze č. 3 k zadávací dokumentaci a k tomu je uvedeno bodové hodnocení.

Pokud stěžovatel b) takto vymezil zadání veřejné zakázky, byl povinen jím vymezený systém hodnocení respektovat. Takovému zadání mělo odpovídat i hodnocení každé nabídky podle jednotlivých subkritérií hodnotící komisí, neboť jen takový postup odpovídá zásadě transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Vyhodnocení a porovnání nabídek musí být zadavatelem zpracováno způsobem stanoveným zákonem o veřejných zakázkách, který umožňuje soudní přezkum jeho postupu.

Z obsahu přílohy č. 1 zprávy o porovnání a hodnocení nabídek je zřejmé, že hodnotící komise hodnotila dílčí kritérium „Požadavky na výstupy a statistiky“ podle šesti subkritérií, která však nejsou nazvána a strukturována tak, jak 35 subkritérií sdružených do devíti skupin podle zadávací dokumentace a obsažených a obodovaných v příloze č. 2 zprávy o porovnání a hodnocení nabídek. Mezi přílohou č. 1, která obsahuje slovní hodnocení šesti subkritérií, a přílohou č. 2, která obsahuje bodové hodnocení 35 subkritérií, nelze nalézt souvislost. V důsledku toho nelze dát do spojitosti konkrétní počet bodů přidělený u jednotlivých subkritérií se slovním odůvodněním hodnocení nabídek z hlediska kritéria „požadavky na výstupy a statistiky“. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem dospěl k závěru, že zpráva o porovnání a hodnocení nabídek ve spojení s jejími přílohami č. 1 a 2 u hodnocení dílčího kritéria „Požadavky na výstupy a statistiky“ neobsahuje transparentní odůvodnění stěžovatelem b) přidělených bodů jednotlivé nabídce podle jím vymezených subkritérií v zadávací dokumentaci. Nejvyšší správní soud proto nemůže akceptovat tvrzení stěžovatelů, že zpráva obsahuje dostatečné slovní odůvodnění přiděleného počtu bodů nabídkám, neboť na základě přílohy č. 1 zprávy o porovnání a hodnocení nabídek není možné přezkoumat postup hodnocení jednotlivých subkritérií.

Klíčovým dokumentem z hlediska přezkoumatelnosti postupu hodnotící komise, respektive zadavatele zakázky, je podle zákona o veřejných zakázkách zpráva o posouzení a hodnocení nabídek, protože citovaný zákon o žádném jiném „výstupu“ z posuzování nabídek nehovoří. Krajský soud však pochybil, pokud pouze na základě nedostatečného obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek dospěl k závěru, že postup hodnotící komise je nepřezkoumatelný. I přes pochybení, kterého se stěžovatel b) při vypracování zprávy dopustil, je nutné se postupem a závěry hodnotící komise zabývat podle obsahu

zprávy ve spojení s protokolem z jednání komise, který sice chybně stěžovatel b) nepřipojil ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, ale který je nepochybně materiálně výstupem, jež je nutno za součást dokumentace vztahující se k hodnocení komise považovat a se kterým mělo být nakládáno stejně jako se zprávou o porovnání a hodnocení nabídek.

Smyslem zákona o veřejných zakázkách je totiž jednoznačná transparentnost činnosti hodnotící komise ve smyslu zveřejnění a poskytnutí všech úvah, kterými se zabývala, a to nikoliv pouze ve vztahu ke stěžovateli a), ale především ve vztahu k uchazečům o zakázku, popř. ve vztahu k subjektům, kteří požádají o poskytnutí kopie zprávy o posouzení a hodnocení nabídek podle zákona č. 106/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, č. j. 6 As 40/2004 – 62, publ. pod č. 711/2005 Sb. NSS a ze dne 21. 6. 2007, č. j. 5 Afs 6/2007 - 92, dostupné na www.nssoud.cz).

Krajský soud sice posuzoval zprávu o hodnocení a porovnání nabídek v souladu s ust. § 80 zákona o veřejných zakázkách, ale posuzoval ji izolovaně. Pokud by úvahy hodnotící komise byly zachyceny v několika dokumentech, mohlo by to svědčit do určité míry o netransparentnosti jejího jednání. V dané věci se však jedná o jeden dokument, který obsahuje hodnotící úvahy k jednotlivým subkritériím, a který, ať už z důvodu technického pochybení či z jiných důvodů, stěžovatel b) nepřipojil a nezpracoval do zprávy o porovnání a hodnocení nabídek.

Námítka stěžovatelů, že krajský soud pochybil, když nepřezkoumal postup stěžovatele b) i ve spojení s protokolem z jednání hodnotící komise, je proto důvodná. Nejvyšší správní soud ovšem nijak nepředjímá závěry týkající se přezkoumatelnosti či zákonnosti postupu hodnotící komise, které náleží krajskému soudu v dalším řízení, kdy se bude zabývat žalobními námitkami na podkladě obsahu nejen zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, ale také protokolu z jednání hodnotící komise.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud je podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu